

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ПРИБОЈ, СЕПТЕМБАР 2005. ГОДИНЕ
ГОДИНА I, БРОЈ 2254

И ПРИБОЈ ПЛАЋА ЦЕХ ТРАНЗИЦИЈЕ

ШТА СА ПИЈАЦОМ?

ШТА СЕ ТО МУДРУЈЕ У ПРИБОЈСКОМ
УРБАНИЗМУ?

СЛОБОДА
ШЕШЕЉУ!

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

И ПРИБОЈ ПЛАЋА ЦЕХ ТРАНЗИЦИЈЕ

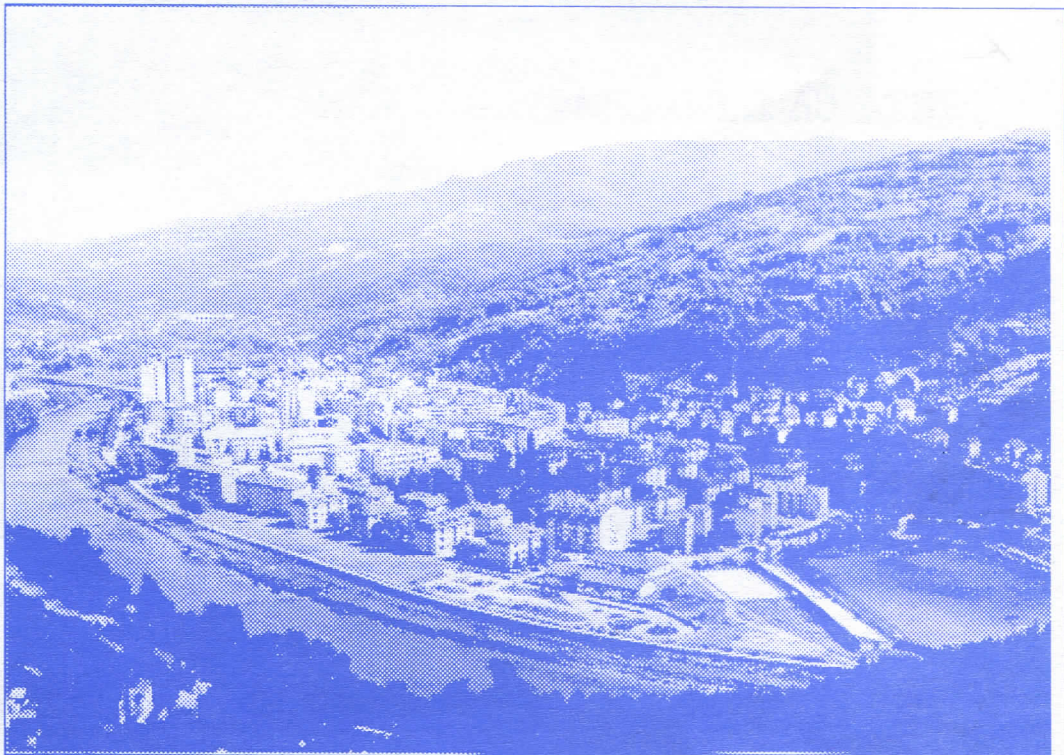
Накада успешан индустријски град Прибој са својим ФАП-ом носиоцем индустријског развоја овога краја и шире био је примамљив за многе са простора бивше Југославије. Људи са стране долазили су у Прибој, у ФАП због посла. Радили, кућили се, а онда су то чинила и њихова деца. Генерације су одрасле. ФАП је радио и градио, са њима и остала предузећа: *Полиестер, Братство, Бић, Градња...*

Било је то време благостања, доброг стандарда. Време када су се деца школовала без проблема, ишла на летовање широм земље и ван, кућа кућила, стамбена изградња цветала и станови добијали по ранг листама.

А онда, долази ново време...тешко. Распад земље (због чега и зашто остављамо аналитичарима и историји), али чињеница је да нам је након тога много теже. Сада живимо у времену транзиције, припрема за улазак у ЕУ и уређења свих области живљења (привредних, монетарних, правних) према међународним стандардима. Пишемо и доносимо море закона како бисмо ушли у Европу. (Не знам где смо до сада били?). Но, да ли ту транзицију осећамо сви подједнако. Ако је она неминовност, онда би било праведно да њено бремене поделимо.

Наш Прибој, ми његови грађани, вероватно као и други, морамо се снаћи како би

преживели прелазак у капитализам, а како нам је, показују и статистике (просек плата, број оних који раде и предузећа која нису затворена)... Није на одмет истаћи и следеће показатеље: на евиденцији незапослених води се око 6.600 лица, у народној кухињи Цвеног крста храни се 200 лица, на подручју наше општине има 88 избеглица из бивше БиХ и 54 са Косова. Материјално обезбеђење Центра за социјални рад користи

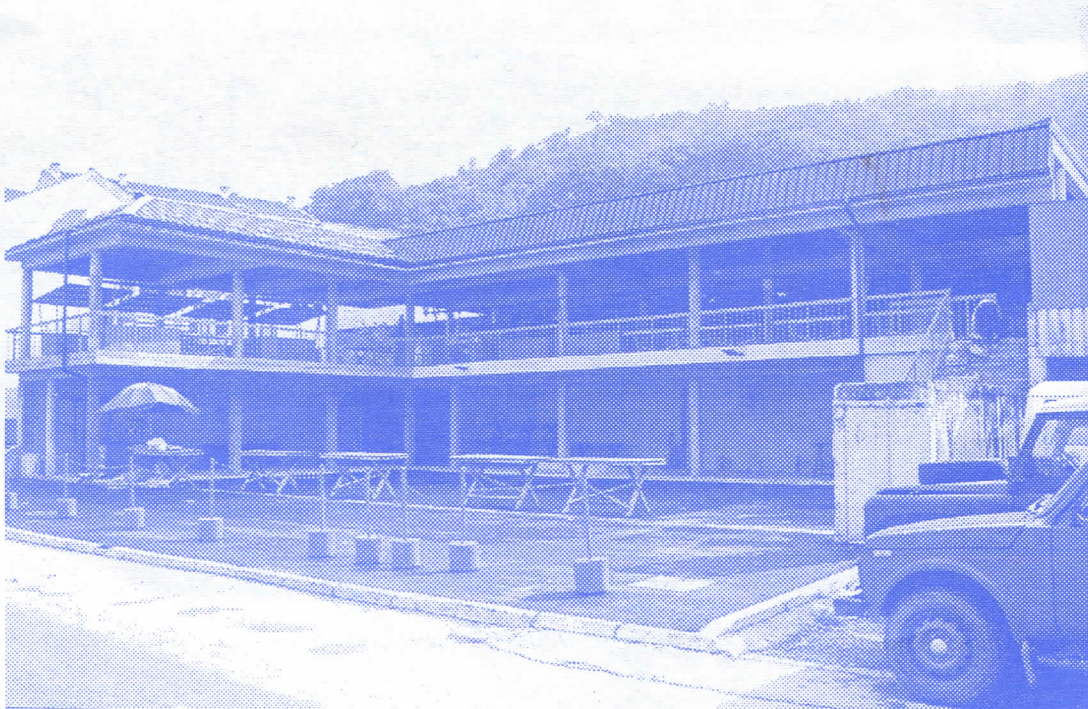
99 лица а туђу негу и помоћ 195... Доста је сиромашних и болесних. Не помињемо људе који се обраћају за тренутну новчану помоћ која им треба за намирнице, лекове, за књиге деце. Наравно, не смемо заборавити да радно способни не могу да остваре помоћ, јер они могу да раде. Али где - то је њихова брига, њихов проблем.

Лети је лакше, јер се иде у печалбу: у малину, на грађевину и слично. И тако, док с једне стране стоји обавеза да се ради, обезбеди новац, а с друге да се плате обавезе, оно што се мора (струја, телефон, комуналије, храна, одећа) разноразни порези и дажбине Грађани, хтели или не, морају бити виртуози и снаћи се у свему томе, довијати се ... да би преживели. Наравно, да будемо и прецизнији - нико није против обавеза које морају да се плате јер оно што потрошиш, логично је, треба и да платиш. Али, како и од чега ако се не ради или од онога што већина прими а није довољно. И тако муке муче и они који су без посла, и они који раде, а пензионере да и не помињемо. Још да није чекова, родбине у иностранству, кре-

дита за намештај, белу технику онда...да и не размишљамо о томе. Ако је за утеху и друге у околини и шире муче сличне бриге.

Јесен је пред нама и поново исте бриге-зимница, огрев, школски прибор... Ваљда ће мо их пребринути, оставиту транзицију изанас, спреовести све те реформе ММФ, Европе, света и питај Бога ко све постваља пред нас. Биће боље, само учините праве кораке да тако буде, да нам се привреда **опорави** да се поновво долази У Прибој и да нам деца остају у њему. А на томе сами морамо порадити... и и то добро...

ШТА СА ПИЈАЦОМ?

Проблем пијаце у Новом Прибоју је евидентан и једино што не би требало да буде спорно је да се мора решити.

Због чега је продат *стари пијац*? Зашто је Општина продају немо посматрала? Зашто имамо овакву незавидну ситуацију и шта урадити да се проблем реши?

Све су то питања на које треба одговорити !!!!!!!!!!!!!!!

Општину сада уцењују и постављају захтеве и нови власник и продавци на пијацу. Да смо имали Председника Општине који је прави домаћин града сигурно не би било продаје или би врло једноставно решено питање новог власника. Дугавоња ФАП-а према ЈКП *Услуга* била су у том обиму да се ово наше јавно предузеће могло врло лако појавити као власник пијаце. Међутим, незаинтересованост и недостатак идеја, свесно или не доводе нас у ситуацију у којој смо сада. Станари околних зграда остали су без паркинга, грађани купују храну изложену издувним гасовима, прабини и прљавштини, око пијаце је направљено опште ругло. Нови власник се понаша као прави газда: поставља услове, одређује правила, неке симпатише-неке не, можему се-ЊЕГОВО ЈЕ! Инспекције траже некакве налогодавце нешто што им је посао (обично налоге имају). А на пијацу... има посла за тржишног, комуналног, санитарног, еколошког, грађевинског, ... Нико нема право да им нареди да раде свој посао, ваљда се то претпоставља.

Грађани морају имати пијацу, зато им и треба под хитно изнаћи нову локацију и решити ово питање, све друго је само привремено решење. Тада и узурпатори тротоара и паркинга неће имати оправдање а и нови власник пијаце неће самоуверено мислити да без њега пијаце нема.

ПРИБОЈСКЕ СЛИКЕ

Архитектура је наука, али и уметност. Лепота није универзална категорија, али је ипак мерљива. Оно што раде Прибоју превазилази све границе и укуса и морала и струке. Овде је на делу принцип да се све може купити. Инжењери продају струку, директор ФАП-а земљу која није његова, држава нас одавно заборавила, а председник општине се вешто прави збуњен.

Ко ли је овде збуњен?

Храброст или знање ?!

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ
Главни и одговорни уредник: Елена Божић Талијан
Заменик главног и одговорног уредника: Марина Томан
Редакција: Томислав Пенезић, Бранка Жарковић, Драган Токовић,
Срето Стакић, Лазар Рвовић Часлав Петковић